

Nr 53.

Utlåtande med anledning av väckta motioner angående komplettering av sådana fastigheter, som fått sitt skogsinnehav väsentligt förminskat genom framdragande av kraftledninggar.

I två inom riksdagen väckta, till jordbruksutskottet hänvisade likalydande motioner, nämligen I: 173 av herr *Näsgård m. fl.* och II: 221 av herr *Persson i Norrby m. fl.*, har hemställts, att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t begära skyndsamt utredning och förslag angående komplettering med skog eller — där detta icke låter sig göra — på annat sätt av sådana fastigheter, som fått sitt skogsinnehav väsentligt förminskat genom framdragande av kraftledninggar.

Beträffande det närmare innehållet i motionerna får utskottet hänvisa till motionen I: 173.

Utskottet. Såsom motionärerna erinrat var frågan om förstärkning av fastigheter, som fått sina skogsinnehav väsentligt förminskade genom framdragande av kraftledninggar, föremål för behandling av 1950 års riksdag. I de vid denna riksdag väckta motionerna I: 121 och II: 139 hade nämligen förordats en utredning i syfte att få till stånd komplettering av ifrågavarande fastigheter med skog från statens domäner.

I utlåtande över nämnda motioner framhöll utskottet (utl. nr 54), att det av motionärerna föreslagna förfarandet med hänsyn till kronoskogarnas belägenhet knappast torde kunna tillämpas mer än i ett fåtal fall. Utskottet hänvisade i stället till de stora fördelar, som kunde vinnas genom att företrädare för skogsbrukets intressen redan på planeringsstadiet finge tillfälle att framlägga sina synpunkter rörande ledningarnas sträckning. Vidare framhöll utskottet möjligheterna att med begagnande av kronans förköpsrätt samt genom expropriation åstadkomma rationalisering av jordbruk, vilkas bärkraft blivit minskad. — I enlighet med utskottets hemställan föranledde motionerna icke någon åtgärd från riksdagens sida.

Utskottet delar alltså de åsikter, som kommo till uttryck vid 1950 års utskottsbehandling av ifrågavarande spørsmål. Erfarenheten har emellertid visat, att åtskilliga hinder av praktisk och ekonomisk natur försvåra användandet av de utvägar, som förordades i nämnda sammanhang. Dessa svårigheter synas göra sig allt starkare gällande i den mån utbyggnaden av landets kraftledningsnät intensifieras.

Med hänsyn härtill torde frågan om förstärkning av berörda fastigheter vara av den art, att en på längre sikt godtagbar lösning knappast kan ernås

utan mera ingående undersökningar, avseende i första hand möjligheterna att begränsa skogsskadorna vid framdragandet av kraftledning. Utskottet tillstyrker därför det i föreliggande motioner framförda förslaget, att en utredning av denna fråga skall komma till stånd. I likhet med motionärerna finner utskottet lämpligt, att frågan upptages till övervägande i anslutning till de problem av i viss mån likartad natur, vilkas prövning uppdragits åt 1951 års jordbruksrationaliseringsutredning. Utskottet förutsätter därvid, att riksdagen i sinom tid kommer att underställas det förslag, vartill utredningens överväganden kunna föranleda.

Under återopande av vad sålunda anförts hemställer utskottet,

att riksdagen må, med bifall till motionerna I: 173 och II: 221, i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t ville hänskjuta det i motionerna framförda spørsmålet till prövning av 1951 års jordbruksrationaliseringsutredning.

Stockholm den 18 november 1952.

På jordbruksutskottets vägnar:

L. TJALLGREN.

Närvarande: se under utlåtandet nr 52.